

229. Om du vil være stærk og fri.

(Paa en Skovtur.)

Allegro moderato.

Wald. Schjøtt.

mf

1. Om du vil væ-re stærk og fri, skal du dig dyg-tig so-le og

aar-lig ta-ge Ti-mer i Na-tu-rens grøn-ne Sko-le. Syng

op med Sko-vens Fug-le-hær! Spring ud om-kap med Lø-vet!

f

Og lad saa Fi-le-vær-kets Træer be-hol-de Sko-le-stø-vet!

2. Vor Gaard er selv et Fileværk,
 hvor vi skal slibes blanke,
 hvor boglig Kunst og Stileværk
 skal skærpe Sans og Tanke,
 hvor Tid og Flid maa Slag paa Slag
 mod Møllehjulet skylle,—
 men hvor 'en Skovtur som i Dag
 er Vand paa Skolens Mølle!

3. Nu vil vi hjem og male fort
 og bruge vore Dage;
 vor Kunst er lang og Livet kort,
 og vi har langt tilbage.
 Endnu et Blik paa Blomst og Blad,
 og lad saa Vognen rulle.
 Nu kan vi Skoven udenad,
 og det var det, vi skulde.

Chr. Richardt.